

Arrest

nr. 192 450 van 25 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 3 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Tigrinya te zijn en op X geboren te zijn. Op de leeftijd van 4 jaar, verliet uw zus L. samen met u Eritrea, en nam ze u mee naar de stad Adi Grat, in het noorden van Ethiopië. U liep te Adi Grat school tot de 8e graad, die u evenwel niet beëindigde, daar u begon met het verkopen van 'kolo's', ofte kikkererwten, op straat. Wanneer u als kind school liep, scholden andere schoolkinderen u uit als 'shabia'. U begreep later dat zij daarmee verwezen naar uw Eritrese herkomst. Zo kwam u erachter dat u afkomstig bent van Eritrea. Als straatverkoper te Adi Grat, werd u 13 à 14 keren overvallen door een groep bandieten die zichzelf 'Hitler' noemen, waarbij ze u sloegen en uw geld stalen, en u eveneens 'shabia' noemden.

In de maand april van het jaar 2016 verliet u samen met uw zus Ethiopië, en reisden jullie met de hulp van een smokkelaar naar Soedan. U zus nam uw doopakte met zich mee tijdens deze reis. Vanuit

Soedan reisden u en uw zus via Tsjaad verder naar Libië, vanwaar u en uw zus in de loop van de maand mei van het jaar 2016 aan boord gingen van een sloep die jullie naar een grotere boot, ietwat verder af van de kust, zou brengen. U en uw zus zaten op verschillende sloepen, en de sloep waarin uw zus zat, zonk. Uw zus verdrong hierbij. Nadat u een 13-tal uren op de grotere boot was, werd er een Europees schip gestuurd om jullie te redden. U werd naar Italië gebracht, vanwaar u uw reis alleen verder zette, via Frankrijk, naar België. U kwam te België aan op 23 juni 2016, en u diende een asielaanvraag in op 29 juni 2016.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat u, in het kader van uw asielaanvraag, verklaard heeft geboren te zijn op 13 mei 1999. De dienst Vreemdelingenzaken uitte op 24 juni 2016 twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek werd uitgevoerd op 14 juli 2016, teneinde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 1 augustus 2016 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 14 juli 2016 een leeftijd had van 19.2 jaar met een standaarddeviatie van 1.5 jaar. Daar uw verklaarde leeftijd [17 jaar en twee maanden op datum van 14 juli 2016] onder de ondergrens viel van het medisch onderzoek [17 jaar en 8 maanden], werd deze niet in overweging genomen. Omwille van deze redenen kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. U legt ter staving van uw geboortedatum trouwens geen enkel document neer. Wat betreft de door u verklaarde leeftijd dienen voorts volgende vaststellingen gedaan. Uw advocaat die u bijstond tijdens het gehoor op het CGVS, verklaarde dat er naar aanleiding van de beslissing vanwege de Dienst Voogdij, een procedure werd opgestart bij de arbeidsrechtbank, alsook bij de Raad van State, om de leeftijdsbepaling vanwege de Dienst Voogdij aan te vechten (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Middels de door u aangespannen procedure bij de arbeidsrechtbank, zou u bekomen hebben dat u in het asielcentrum voor minderjarigen kon blijven. Wat betreft de procedure bij de Raad van State, verklaarde uw advocaat dat deze procedure nog hangende is, en dat hij – gezien deze rechtskamer mogelijks pas een uitspraak zal vellen nadat u meerderjarig bent geworden volgens de door u verklaarde leeftijd – vreest dat de door u aangespannen procedure bij de Raad van State zonder belang verklaard zal worden. Uw advocaat verzocht het CGVS om alsnog rekening te houden met de door u verklaarde leeftijd, en u als minderjarige te beschouwen.

Het dient opgemerkt dat er zich geen enkel element bevindt uw administratief dossier dat de beslissing vanwege de Dienst Voogdij, betreffende uw geopperde leeftijd, in een ander daglicht weet te plaatsen.

Integendeel zelfs, u verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS dat u in april 2016 vertrokken bent [uit Ethiopië], en u een verkeerde maand had vermeld tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) – alwaar u verklaard had Ethiopië verlaten te hebben in de maand februari 2016 (zie ‘Verklaring DVZ’, p. 11, punt 32 in administratief dossier). **U verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS eveneens dat u reeds 17 jaar oud was op het moment dat u Ethiopië verliet** (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). **Indien u werkelijk geboren bent op X – zoals u verklaarde – dan zou u pas 17 jaar geworden zijn op 13 mei 2016 – na uw vertrek uit Ethiopië, dat u zelf situeerde in de loop van de maand april 2016. Uw verklaringen betreffende de leeftijd waarop u Ethiopië verliet, zijn derhalve tegenstrijdig met de door u verklaarde geboortedatum – die in de beslissing vanwege de Dienst Voogdij betwist werd.** Gevraagd hoe oud u was wanneer u te Ethiopië ophield met schoollopen, antwoordde u dat u toen 14 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U gevraagd of u dan ophield met schoollopen in de loop van het jaar 2013 – gezien de door u opgegeven geboortedatum, X – antwoordde u dat het kalenderjaar in Ethiopië anders is dan hier – zodoende aangevend dat u niet met zekerheid kan antwoorden op de u gestelde vraag daar u meer vertrouwd bent met de Ethiopische kalender, hetgeen ook logisch is gezien u verklaarde vanaf de leeftijd van 4 in Ethiopië te hebben gewoond, en enkel te Ethiopië te hebben schoolgelopen, waar er inderdaad een andere kalender gehanteerd wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en 12). **U gevraagd in welk jaar u geboren werd, in termen van de Ethiopische kalender, antwoordde u te denken dat u in het jaar 1992 werd geboren.**

Afgezien van de vaststelling dat het **toch wel vreemd te noemen valt dat u niet met zekerheid uw geboortjaar weet te noemen in termen van de Ethiopische kalender [ofte ‘Ge’ez kalender’]**,

gezien uw stellige zekerheid betreffende uw geboortedatum in termen van de Gregoriaanse, Europese kalender, een kalender waarvan u aangaf er niet terdege mee vertrouwd te zijn, daar u vanaf de leeftijd van 4 tot april 2016 woonde, schoolliep en werkte in Ethiopië – dient opgemerkt dat, indien u in het jaar 1992 geboren zou zijn in termen van de Ethiopische kalender, u geboren zou zijn op een datum tussen 11 september 1999 en 10 september 2000 in termen van de Gregoriaanse, Europese kalender (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het dient vastgesteld dat uw verklaring dat u in het jaar 1992 geboren zou zijn in termen van de Ethiopische Ge'ez kalender, opnieuw tegenstrijdig is met de door u verklaarde geboortedatum, 13 mei 1999. Deze vaststellingen doen derhalve nog meer vraagtekens rijzen bij de door u beweerde leeftijd, en komen de geloofwaardigheid van de door u beweerde geboortedatum, niet ten goede. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan het CGVS dan ook niet ingaan op de vraag van uw advocaat om u, ondanks de beslissing vanwege de Dienst Voogdij, toch als een minderjarige te beschouwen.

Verder dient vastgesteld dat u er allerminst in geslaagd bent uw, door u beweerde, Eritrese nationaliteit en herkomst nog maar enigszins aannemelijk te maken.

Uw verklaringen, dat u sinds de leeftijd van 4 jaar, tot april 2016 als Eritrees vluchteling te Adi Grat, in Ethiopië zou hebben gewoond, worden geenszins geloofwaardig bevonden.

U verklaarde gedurende een 13-tal jaren samen met uw zus te Ethiopië te hebben gewoond, nadat u samen met haar Eritrea verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd hoe oud uw zus was, wanneer ze samen met u van Eritrea naar Ethiopië ging, antwoordde u dat ze zo'n 15 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). **Gevraagd hoe, en waarom u en uw zus Eritrea verlieten, antwoordde u het niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd wat uw zus erover vertelde aan u, gezien zij zich toch wel zaken moet herinnerd hebben gegeven de vaststelling dat ze reeds 15 jaar oud was, **verklaarde u dat u de kans niet had om het te vragen in het begin, en u naar hier [België] kwam wanneer u vragen begon te stellen – een weinig overtuigende verklaring, gezien uw verklaringen dat u op de leeftijd van 17 jaar Ethiopië verliet nadat u er zo'n 13 jaren samenwoonde met uw zus** (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en 19). **Dat u gedurende 13 jaren 'de kans niet had' deze vragen aan uw zus te stellen, en u zich pas vragen begon te stellen nadat u op de leeftijd van 17 jaar Ethiopië verliet, is geenszins geloofwaardig en overtuigt niet.** Later opnieuw gevraagd of u dan nooit aan uw zus vroeg hoe jullie naar Ethiopië reisden, antwoordde u – **tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen** – dat u dit wel vroeg aan uw zus, maar zij niet antwoordde op uw vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U gevraagd wat uw zus dan deed, nadat ze samen met u aankwam in Ethiopië, u gesteld dat zij toen zelf nog niet volwassen was volgens uw verklaringen, en zij dus als minderjarige, samen met een kind van 4, aankwam in een land dat haar volledig vreemd was, antwoordde u **dat u niets weet** over wat gebeurde in het begin, en u zich enkel herinnert dat zij begon te werken en u school liep (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd wie dan voor jullie – u en uw zus, die beide als kinderen naar Ethiopië zouden zijn gegaan – zorgde, antwoordde u er geen enkele herinnering aan te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde verder dat u zich enkel zaken herinnert van toen u reeds ouder was. Gevraagd of u deze vragen dan niet aan uw zus stelde, antwoordde u bevestigend, maar verklaarde u dat ze u geen antwoorden gaf – net zoals ze u ook niets zou hebben willen uitleggen omtrent uw ouders en familie, noch of uw ouders al dan niet in Eritrea zijn gebleven na uw beweerd vertrek uit Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p. 5, 7 en 8). U meermaals tijdens het gehoor gevraagd waarom uw zus beweerdelijk niet wou antwoorden op uw vragen, verklaarde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), dat jullie niet veel tijd hadden om met elkaar te praten (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), en – opnieuw gevraagd waarom uw zus daar niets over wou vertellen, en wat er dan zo geheim aan was – verklaarde u zelf ook niet te weten waarom uw zus dit alles geheim hield (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U weet evenmin hoe uw zus in contact kwam met de smokkelaar met wiens hulp jullie naar Soedan reisden, noch hoeveel jullie daartoe dienden te betalen (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Uw verklaringen weten niet te overtuigen. **Dat uw zus steeds geweigerd zou hebben vragen van u te beantwoorden, en uiterst geheimzinnig bleek te doen over uw herkomst in Eritrea, over uw ouders en andere familieleden, over de reden waarom jullie Eritrea verlieten en over de manier waarop, zonder dat u weet aan te geven waarom uw zus danig mysterieus deed over uw eigen verleden, overtuigt niet, en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen.** Gevraagd of uw ouders op heden nog leven, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde niets te weten over uw ouders en voegde eraan toe dat uw zus u er nooit iets over vertelde. Gevraagd of u nog enige familieleden wonen heeft in Eritrea, zoals nonkels of tantes, dan wel neven of nichten, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd wat het laatste is dat u vernam omtrent uw ouders, antwoordde u 'niets'.

Gevraagd of uw ouders in Eritrea bleven nadat u er wegging samen met uw zus, gaf u aan het niet te weten. Gevraagd naar de namen van uw ouders, verklaarde u dat uw moeder H.K. heet, en uw vader

G.M.. **Gevraagd naar zowel de derde naam van uw moeder, als de derde naam van uw vader, gaf u telkens aan deze niet te kennen. U erop gewezen dat u tijdens het interview op de DVZ wél de derde naam van zowel uw vader, als van uw moeder wist te geven, verklaarde u te denken hen [de DVZ] toen gezegd te hebben dat u zich die namen niet meer herinnert. Pas nadat de volledige naam van uw vader – die u zelf tijdens het interview op de DVZ opgaf – u voorgelezen werd, antwoordde u bevestigend. U gaf aan dat u de derde naam vergeten was, maar de aan u voorgelezen naam wel degelijk correct is. Pas nadien wist u plots ook de derde naam van uw moeder te noemen. Gezien de namen van uw ouders zowat het enige is dat u wel blijkt te weten omtrent uw ouders, wordt het uiterst bevreemdend bevonden dat u hun volledige naam niet wist te noemen tijdens het gehoor op het CGVS wanneer u hiernaar gevraagd werd. Dat u verder ook verklaarde dat u tijdens het interview op DVZ gezegd zou hebben de derde naam van uw vader en van uw moeder vergeten te zijn – hoewel u deze daar wel degelijk vermeldde – vergroot enkel het bevreemdende, en ongeloofwaardige, karakter van uw verklaringen.**

Afgezien van deze vaststellingen, betreffende uw complete onwetendheid over de reden van, en de wijze waarop u als Eritrees vluchteling samen met uw zus Eritrea zou hebben verlaten en een leven opbouwde te Ethiopië, dienen ook uw verklaringen opgemerkt betreffende de verblijfsdocumenten waarover uw zus, en u niet, beschikt zou hebben te Ethiopië. U verklaarde niet te beschikken over de Ethiopische nationaliteit, en geen verblijfsvergunning te hebben gehad te Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd of u ooit asiel vroeg in Ethiopië, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U gesteld dat u, indien u er asiel gevraagd had, u er mogelijks beschikt kon hebben over een legaal verblijfsstatuut, antwoordde u het niet te weten, en voegde u eraan toe dat uw zus er wel beschikte over een verblijfsvergunning die maandelijks hernieuwd diende te worden. Wanneer u te Ethiopië woonde, heeft u nooit weet gehad van vluchtelingenkampen in de Tigray-regio (alwaar u, in de stad Adi Grat, woonde) te Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd of u in uw hele leven te Ethiopië, ooit heeft beschikt over enig, gelijk welk, identiteitsdocument, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde voorts wel dat u er beschikte over een schoolcertificaat, maar u weet niet waar dat op heden zou zijn. Gevraagd welke documenten u dan diende voor te leggen om zich, te Ethiopië, te kunnen inschrijven in school, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U erop gewezen dat u toch wel over enige identiteitsdocumenten moet hebben beschikt, gezien u zich anders toch niet had kunnen inschrijven in school, antwoordde u niet te weten hoe uw zus dat deed in het begin, maar u later steeds het schoolcertificaat voorlegde van het voorgaande schooljaar. U verklaarde voorts dat uw zus beschikte over een verblijfsdocument dat maandelijks hernieuwd diende te worden, maar u heeft er geen idee van hoe uw zus daaraan gekomen zou zijn. Gevraagd waar uw zus heen diende te gaan, om haar tijdelijke verblijfsvergunning maandelijks te laten hernieuwen, antwoordde u te denken dat zijn naar de kebele (administratieve eenheid in Ethiopië) ging daartoe (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of u ooit aan uw zus vroeg of u zelf geen dergelijk verblijfsdocument nodig had, antwoordde u ontkennend. Gevraagd wat er geschreven stond op het tijdelijke verblijfsdocument van uw zus, antwoordde u het nooit te hebben gelezen. U gewezen op de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waaruit blijkt dat inwoners van Ethiopië met de Eritrese nationaliteit, zich net als alle andere buitenlanders moeten laten registreren bij de autoriteiten én dat zij een permanente verblijfsvergunning kunnen krijgen, eigendommen mogen bezitten, en het recht hebben om te werken en gebruik te maken van de sociale diensten, en gevraagd hoe het – dit gegeven zijnde – komt dat u nooit over enig document beschikte in Eritrea, antwoordde u niets te weten over verblijfsdocumenten, er enkel gewoond te hebben en dan naar hier [België] te zijn gekomen. Nadat u werd uitgelegd dat het niet zo is dat u in België niet als vluchteling erkend zou kunnen worden omdat u als Eritreeër in Ethiopië recht heeft op een permanente verblijfsvergunning, maar dat deze vragen u worden gesteld om de geloofwaardigheid na te gaan van uw verklaringen dat u als Eritrees vluchteling te Ethiopië zou hebben gewoond, en u gesteld dat het niet geloofwaardig is dat u – indien u werkelijk als Eritreeër nagenoeg uw hele leven in Ethiopië zou hebben gewoond – zich er nooit zou hebben laten registreren en er nooit over enig (verblijfs-)document beschikt zou hebben, verklaarde u enkel niet te weten hoe de regering er werkt met vluchtelingen en hoe dat alles geregistreerd werd. U geconfronteerd met de vaststelling dat net uw volledige onwetendheid daaromtrent uiterst bevreemdend is, gezien u – volgens uw verklaringen – een 13-tal jaren als Eritrees vluchteling in Ethiopië woonde, verklaarde u – weinig overtuigend – dat u de kans niet had om aan informatie te komen, u bij uw zus woonde, en zij u nooit iets vertelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of u ooit overwogen heeft naar een vluchtelingenkamp te gaan, en zich als Eritrees vluchteling te laten registreren, antwoordde u dat u luisterde naar wat uw zus u zei, u dat nooit deed, en u er niks van weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 22).

U gewezen op uw verklaring dat u reeds 17 jaar oud was wanneer u Ethiopië verliet, en gevraagd of u op die leeftijd nooit eens nagedacht heeft over wat in Ethiopië zou moeten doen om aan verblijfsdocumenten te komen, antwoordde u daar nooit aan te hebben gedacht.

Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat inwoners van Ethiopië met de Eritrese nationaliteit, zich net als alle andere buitenlanders moeten laten registreren bij de autoriteiten (art.5.1), zij een **permanente** verblijfsvergunning kunnen krijgen (art.6.1.), eigendommen mogen bezitten (art.8), recht hebben om te werken (art.9) en kunnen gebruik maken van de sociale diensten (art.10). Verder blijkt dat het wettelijke statuut van Eritreeërs in Ethiopië beter is dan dat van andere buitenlanders, en dat Eritrese vluchtelingen er beter behandeld zouden worden dan vluchtelingen uit andere landen. **Deze informatie indachtig, valt het dan ook niet te begrijpen hoe het mogelijk zou zijn dat u als Eritrees vluchteling in Ethiopië, gedurende dertien jaren, nooit beschikt zou hebben over enig verblijfsdocument, noch waarom uw zus er geen permanente verblijfstitel zou hebben gekregen maar wel een tijdelijke, maandelijks te hernieuwen, verblijfsdocument (waarover u voorts niets blijkt te weten). Uw verklaringen hieromtrent, en uw frappante onwetendheid betreffende de mogelijkheid om volledig legaal in Ethiopië te verblijven, alsook betreffende het tijdelijk verblijfsdocument waarover uw zus beschikt zou hebben, doen ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring als Eritrees vluchteling gedurende 13 jaren te Ethiopië te hebben verbleven. Dat uw zus er enkel recht zou hebben gehad op een tijdelijk verblijfsdocument dat ze maandelijks diende te laten hernieuwen, strookt voorts ook geenszins met de beschikbare informatie omtrent de situatie van Eritrese vluchtelingen in Ethiopië (toegevoegd aan het administratief dossier), en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring gedurende dertien jaren als Eritrese vluchteling in Ethiopië te hebben gewoond. Dat u er voorts nooit over gedacht zou hebben – voordat u als 17 jarige man Ethiopië verliet - wat u mogelijks kon ondernemen om een verblijfsdocument te verkrijgen in Ethiopië als Eritreeër, getuigt geenszins van doorleefde ervaringen als Eritrees vluchteling in Ethiopië.** Uw advocaat wees er aan het einde van het gehoor op het CGVS, tamelijk algemeen, op dat mensen zoals u – zonder enige documenten – bestaan, dat kinderen die in België illegaal verblijven, wel het recht hebben om school te lopen in België zonder identiteitsdocumenten en het dan ook niet volledig uit te sluiten valt dat u op gelijkaardige wijze als kind schoolliep in Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Uw advocaat gaf aan dat dit een veronderstelling betreft, maar het wel zou kunnen. Het dient echter opgemerkt dat – afgezien van de vaststelling dat, zoals uw advocaat ook zelf aangaf, dit systeem in België geen uitstaan heeft met de situatie van schoolgaande kinderen in Noord-Ethiopië – de vergelijking van uw advocaat geen houdt snijdt, daar deze in zijn voorbeeld verwees naar personen die geen verblijfsrecht hebben in België en daarom in de illegaliteit verblijven. Zoals hierboven reeds opgemerkt, had u als Eritrees vluchteling in Ethiopië, evenwel recht op een permanente verblijfsvergunning. **Uw verklaringen, namelijk dat u in Ethiopië nooit beschikt heeft over enig verblijfsdocument en u zichzelf nooit de vraag zou hebben gesteld wat u mogelijkerwijze zou kunnen ondernemen om een legaal verblijfsstatuut in Ethiopië te verkrijgen, zijn dan ook geenszins geloofwaardig, en geven enkel aan dat u allerminst inzicht heeft in de situatie van Eritrese vluchtelingen die zich te Ethiopië bevinden en zich er permanent vestigen. Bovenstaand vaststellingen doen fundamenteel en volledig afbreuk aan uw verklaringen als Eritrees vluchteling, vanaf de leeftijd van 4 jaar tot april 2016, in Ethiopië te hebben gewoond.**

Voorts dient opgemerkt dat uw volledige onwetendheid betreffende uw eigen Eritrese herkomst niet aannemelijk wordt bevonden, en deze voorts in schril contrast staat met de algemene kennis betreffende het land Eritrea waarvan u wel gewag maakt.

Gevraagd of u weet waar Adi Keyh – de plek in Eritrea waar u beweert te zijn geboren – ergens gelegen is in Eritrea, antwoordde u het niet te weten en enkel te weten dat u gedoopt zou zijn in de kerk 'Kudus Gergish' (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd of u bijvoorbeeld weet of Adi Keyh nabij de Ethiopische grens gelegen is, dan wel eerder middenin het land, dan wel in het noorden, of eerder ten westen nabij de Soedanese grens, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u dat dan nooit eens opgezocht heeft, antwoordde u dat niet gedaan te hebben. Gevraagd of u dan nooit eens meer heeft pogen te weten te komen – al was het maar een beetje – omtrent de plek waar u beweert vandaan te komen, waar u geboren werd, en waar u mogelijks nog familie wonen heeft, antwoordde u het vaak aan uw zus te hebben gevraagd, maar zij u enkel 'negatieve' antwoorden gaf – in de zin dat ze niet blij was met uw vragen, en ze u zei om stil te zijn. Gevraagd of u – los van uw zus – ooit zelf eens een poging ondernam om iets meer te weten te komen omtrent de plek waar u vandaan zou komen, antwoordde u bevestigend, maar voegde u er meteen aan toe dat er niet veel Eritreeërs waren, waar u woonde. U gewezen op het bestaan van internet, en gevraagd of u het nooit eens opzocht, antwoordde u nooit internet gebruikt te hebben, en voegde u eraan toe de kans niet eens te hebben gehad om televisie te kijken.

Gevraagd of u weet in welke 'zoba' (administratieve eenheid in Eritrea, vergelijkbaar met de administratieve eenheid 'provincie' in België) Adi Keyh gelegen is, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u namen kent van enige zoba's in Eritrea, antwoordde u – verrassend genoeg, gezien uw verklaringen die hierboven reeds werden aangehaald – dat u, na uw aankomst in België, poogde het aan anderen te vragen, **en op internet te kijken**. U voegde eraan toe te weten dat er onder meer zoba 'Gash Barka' is en zoba 'Debug', maar u zich geen andere namen herinnert. Gevraagd hoe het dan komt dat u niet weet in welke zoba uw geboorteplek – Adi Keyh – gelegen is, antwoordde u niemand gevonden te hebben die iets van Adi Keyh wist (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U gevraagd of u dan niet eens opzocht op het internet, gezien men deze plek meteen terugvindt indien men ze ingeeft in de zoekmachine google, bleek u – ondanks uw verklaring nooit internet te hebben gebruikt – heel goed te begrijpen wat u gevraagd werd, en antwoordde u er niet naar te hebben gezocht op google, maar enkel gezocht te hebben op een [land]kaart. Gevraagd waarom u dan wel zou zoeken naar namen van zoba's in het algemeen, maar niet naar uw eigen geboorteplek, antwoordde u niet veel af te weten van de zoekmachine google. U erop gewezen dat u klaarblijkelijk wel kon zoeken naar zoba Gash Barka en zoba Debug, antwoordde u dat u die info te weten kwam via andere mensen. Voorts blijkt u ook te weten dat er negen verschillende etnieën wonen te Eritrea – waarvan u er 6 uit het hoofd wist op te noemen – dat het land Eritrea in 1991 onafhankelijk werd en zijn onafhankelijkheidsdag viert op 24 mei, dat vrouwendag er gevierd wordt op 8 maart, de grootste rivier van Eritrea de rivier Mereb is, dat de grootste landbouwgronden terug te vinden zijn in zoba Gash Barka, dat de hoogste berg van Eritrea de berg 'Emba Soira is', en dat het land 124 330 km² groot is (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en 23) – feitelijke kennis waarvan de correctheid niet in twijfel wordt getrokken. U gevraagd hoe het komt dat u beschikt over dergelijke algemene kennis, zoals de verschillende stammen die in Eritrea wonen, maar u dan niet weet aan te geven welke stammen er in Adi Keyh wonen, antwoordde u dat u niemand heeft gevonden die Adi Keyh kent, en u zoveel mogelijk poogde te weten te komen over het land Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U erop gewezen dat u wel kennis heeft van algemene zaken betreffende Eritrea – zoals feestdagen, bepaalde zoba's, waar de beste landbouwgrond zich bevindt, en hoe groot het land is – maar u, zelfs niet bij benadering, weet aan te geven waar uw geboortestad ergens zou liggen in Eritrea, en gevraagd waarom u zich in dergelijke algemeenheden zou interesseren, terwijl u helemaal niets blijkt te weten over de concrete plek in Eritrea waar u stelt vandaan te komen, verklaarde u herhalend dat u niemand vond die iets over Adi Keyh weet en u daarom vroeg naar informatie over Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U gevraagd of de door u bedoelde mensen, die u wisten uit te leggen waar de beste landbouwgrond is in Eritrea, hoe groot het land is, en welke de grootste berg van het land is, dan niet wisten waar de stad Adi Keyh is gelegen, verklaarde u dat de persoon die u dit vertelde niet afkomstig is van Adi Keyh, **en hij u zei dat ze [het CGVS] u waarschijnlijk algemene informatie zouden vragen**. U gevraagd waarom u meent dat dergelijke kennis van u verwacht zou worden, gezien het toch zinloos is te verwachten dat iemand die op de leeftijd van 4 Eritrea zou hebben verlaten, zou weten waar de beste landbouwgrond zich bevindt in Eritrea, of wat de hoogste berg is van Eritrea, verklaarde u dat u bij het eerste interview [bij de DVZ] die algemene informatie niet eens kende, en de persoon die u deze zaken aanleerde, u had gezegd dat u dergelijke informatie zou moeten kennen. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen geenszins geloofwaardig bevonden worden. Dat u slechts met één Eritrese persoon zou hebben gesproken, die niets afwist van Adi Keyh, maar u klaarblijkelijk wel wist uit te leggen hoe groot het land is in termen van vierkante kilometers, en in welke zoba de beste landbouwgronden te vinden vallen, is reeds weinig geloofwaardig. Voorts dient opgemerkt dat u eerder tijdens het gehoor wel degelijk verklaarde dat u na uw aankomst te België het aan anderen poogde te vragen, en op internet poogde te kijken - waarna u tijdens de rest van het gehoor dan weer beweerde dat u niet overweg kan met internet en nooit zocht op internet. Dat u nooit de kans zou hebben gehad enige poging te ondernemen om te zoeken naar informatie omtrent de plek van waar u beweert te komen – de stad Adi Keyh – is dan ook niet geloofwaardig. Voorts dient opgemerkt dat uit uw verklaringen betreffende de persoon van Eritrea met wie u gesproken zou hebben en van wie u bepaalde algemene informatie omtrent Eritrea verkreeg, er allermindst op wijzen dat u deze informatie poogde te verwerven vanuit het begrijpelijke motief om meer te weten te komen over uw eigen origine en geboorteplek, maar u deze informatie verwierf louter met het oog op mogelijke vragen die u gesteld zouden kunnen worden tijdens het gehoor op het CGVS. Immers, u gaf zelf aan dat u zelf niets wist van deze zaken bij het eerste interview [bij de DVZ], en u die zaken pas te weten kwam nadat een derde persoon u uitlegde welke vragen u mogelijks kon verwachten tijdens het gehoor op het CGVS. Uw poging om meer te weten te komen omtrent uw beweerde geboorteland Eritrea, lijkt dan ook enkel ingegeven door opportunistische motieven, veeleer dan ingegeven door een persoonlijke affiniteit of band met het land Eritrea.**

Deze vaststellingen doen verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst en nationaliteit.

Tot slot dient ook opgemerkt dat – afgezien van het feit dat uit bovenstaande vaststellingen reeds blijkt dat uw bewering als Eritreeër in Ethiopië te hebben gewoond, volkomen ongeloofwaardig bevonden worden – u de door u beweerde ‘discriminatie’ als Eritreeër, wonende in Ethiopië, geenszins aannemelijk wist te maken.

U verklaarde dat u, wanneer u school begon te lopen in Ethiopië, niet eens wist dat u Eritrees was, en u dat pas besepte nadat andere kinderen de scheldnaam ‘shabia’ tegen u gebruikten (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd hoe die andere kinderen dan wisten – in tegenstelling tot u – dat u Eritrees was, antwoordde u – ontwijkend – dat dat ook een verrassing was voor u, en u nadien aan uw zus vroeg waarom u werd beledigd, en zij u dan uitlegde dat dat geen belediging is, en dat jullie Eritrees zijn – één van de weinige keren dat uw zus blijkbaar wel eens antwoordde op een vraag die u haar stelde. U opnieuw gevraagd hoe de andere kinderen wisten dat u van Eritrea afkomstig was, gezien zoiets niet op het hoofd geschreven staat, antwoordde u het niet te weten. U erop gewezen dat u te Adi Grat woonde in de Ethiopische regio ‘Tigray’, waar de stam ‘Tigray’ woont – die dezelfde cultuur en taal hebben als de etnische Tigrinya uit Eritrea – en dezen er fysiek hetzelfde uitzien als u, en u opnieuw gevraagd hoe zij dan wisten dat u Eritrees bent, antwoordde u zich enkel te herinneren dát u werd uitgescholden (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd hoe u er achter kwam dat de term ‘shabia’ iets te maken heeft met Eritrea, antwoordde u dat u dat van de andere kinderen te weten kwam, en ze bijvoorbeeld zouden spreken over ‘shabia-films’ wanneer er naar een film werd gekeken – hoewel u, zoals hierboven reeds vermeld, enkele momenten voorheen nog uitgelegd had dat het uw zus was die u uitgelegde dat de term ‘shabia’ geen belediging betreft, maar dat jullie Eritrees zijn. Gevraagd of u dan wél naar televisie keek [in Ethiopië], antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat u er naar Eritrese films keek. U gewezen op uw eerdere verklaring – “Ik had de kans niet eens om tv te kijken” (gehoorverslag CGVS, p. 5) – verklaarde u, weinig overtuigend, dat u enkel bedoelde dat u de kans niet had om naar het nieuws te kijken over Eritrea, maar u wel naar films keek. Voorts verklaarde u dat u voorafgaand aan uw vertrek uit Ethiopië, door een groep mannen die zichzelf ‘Hitler’ zou noemen, meermaals geslagen en bestolen werd, en dat dezen u ook ‘shabia’ noemden (zie gehoorverslag CGVS, p. 20 en 21). Gevraagd of u een van die mensen in de groep ‘Hitler’ kent, antwoordde u dat ze elkaar niet noemden met hun echte naam (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of u dus niet weet wie die mensen waren, antwoordde u bevestigend. Gevraagd hoe zij wisten dat u Eritrees bent, verklaarde u plots dat enkele leden van de groep ‘Hitler’ in uw buurt woonden. U gewezen op het feit dat u net voorheen werd gevraagd of u een van deze mensen kende, en u aangaf van niet, verklaarde u – allesbehalve overtuigend en uw verklaringen simpelweg wijzigend – dat u niet zei dat u die mensen niet kende, maar u zei dat u geen relatie met hen had. Er dient echter vastgesteld dat u, zoals hierboven vermeld, twee keren gevraagd werd of u een van deze mensen kende, en u aangaf van niet. Uw leugenachtige verklaring dat u niet gezegd zou hebben dat u die mensen niet kende, maar wel ‘dat u er geen relatie mee had’ is voorts niet serieus te noemen, en doet enkel verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielrelaas.

Gevraagd hoe de mensen in uw wijk wisten dat u van Eritrea afkomstig bent, verklaarde u niet te weten hoe ze dat wisten. U gewezen op de bizarre vaststellingen dat u verklaarde dat uw zus u nagenoeg niets vertelde over uw verleden, maar de hele wijk waar u woonde klaarblijkelijk wel wist dat u van Eritrea kwam, gaf u plots – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen niet te weten hoe de mensen in uw wijk afwisten van uw Eritrese herkomst – dat ze het waarschijnlijk weten door het accent waarmee uw zus praatte, en ze misschien wel vertelde over u en haar aan andere mensen in de wijk, hoewel ze u niets zei.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst, noch aan de door u beweerde feiten van discriminatie, die zich allen te Ethiopië zouden hebben voorgedaan, en allen een gevolg waren van het feit dat u, als persoon van Eritrese herkomst, in Ethiopië woonde – alwaar u niet beschikte over de Ethiopische nationaliteit, noch een legale verblijfsstatus, noch enig identiteitsdocument.

U heeft derhalve niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde geen enkel document neer ter ondersteuning van uw beweerde nationaliteit en identiteit, noch van het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggesteund mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "*Beslissing tot weigering van het verder zetten van de opvang in de opvangstructuur voor NBMV te Dendermonde, genomen door FEDASIL dd. 04/11/2016*", "*Bewijs asielaanvraag – bijlage 26*", "*Identificatiefiche DVZ – niet-begeleide minderjarige vreemdeling*", "*Beslissing leeftijdsbepaling Dienst Voogdij dd. 01/08/2016*", "*Verzoekschrift tot vernietiging en schorsing aan Raad van State verzonden dd. 01/10/2016*", "*Schrijven Raad van State - nota verwerende partij*", "*Beoordeling dagelijks werk 1, KTA Dendermonde*", "*Verklaring schooltraject KTA Dendermonde*", "*Beschikking op éénzijdig verzoekschrift Arbeidsrechtbank Gent, afdeling Dendermonde dd. 23/11/2016 – A.R. 16/2/K*" en "*Verklaring van Lies Lievens omtrent het functioneren van D.G.*".

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota met een brief van A.D.A., "*Tolk, vertaler, interculturele bemiddelaar, Trainer*", neer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 3 april 2017 een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 22bis van de Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker klaagt aan dat de door hem opgegeven geboortedatum niet als uitgangspunt genomen werd voor het verval van de voogdij, dat enkel rekening werd gehouden met de ondergrens van de test, hoewel "*de verzoeker door de Dienst Voogdij wel degelijk minderjarig werd bevonden*", waardoor hij "*6 maanden ouder werd ingeschat dan indien werd afgegaan op zijn verklaarde leeftijd*". Hij legt uit dat hij hierdoor slechts tot 1 november 2016 als meerderjarige werd beschouwd, "*zijn voogd slechts toegewezen (werd) tot die datum*" en hij "*zonder voogd verhoord (werd), en dit op datum van 13/02/2017*". Bij zijn verzoekschrift voegt hij dienaangaande "*Beslissing tot weigering van het verder zetten van de opvang in de opvangstructuur voor NBMV te Dendermonde, genomen door FEDASIL dd. 04/11/2016*", "*Bewijs asielaanvraag – bijlage 26*", "*Identificatiefiche DVZ – niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" en "*Beslissing leeftijdsbepaling Dienst Voogdij dd. 01/08/2016*". Hij stelt dat "*door de onterechte twijfel omtrent verzoekers leeftijd, werd ab initio een zweem gecreëerd rond de persoon van verzoeker dat hij niet geheel de waarheid vertelde*", waardoor het lijkt "*dat hij omtrent zijn afkomst heeft gelogen*". Hij meent dat "*Het komt de Dienst Voogdij zelfs niet toe om te bepalen op welke dag een niet-begeleide minderjarige vreemdeling geboren is. De Dienst Voogdij moet enkel bepalen of deze vreemdeling al dan niet minderjarig is.*". Verzoeker geeft aan dat het beroep tegen de beslissing van de Dienst Voogdij hangende is bij de Raad van State, waarvoor hij "*Verzoekschrift tot vernietiging en schorsing aan Raad van State verzonden dd. 01/10/2016*" en "*Schrijven Raad van State - nota verwerende partij*" bij zijn verzoekschrift voegt. Hij stelt dat "*Indien de Raad van State de beslissing van de Dienst Voogdij alsnog zou vernietigen, moet teruggesteund worden op verzoekers verklaarde leeftijd. Dit houdt in dat de verzoeker, in die situatie, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling werd verhoord zonder voogd. In dat geval heeft het verhoor en de beslissing geen wettelijke basis meer. Aangezien de beslissing van de Raad van State nog niet bekend is, kan de verzoeker hieromtrent nog geen standpunt innemen.*".

Hij voert aan dat hij als minderjarige toekwam in België en dat zijn levensloop "*deze van een minderjarige*" is, waarmee in de bestreden beslissing "*totaal geen rekening wordt gehouden*". Hij wijst op artikel 22bis van de Grondwet, aangaande het belang van het kind, op de Procederegids van UNHCR, op artikel 4 § 1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, aangaande "*de specifieke omstandigheden waarin de asielzoeker zich bevindt*", en op artikel 3 van het Koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van voornoemd koninklijk besluit, aangaande de vereiste kennis van de ambtenaren met betrekking tot de bijzonder noden van minderjarigen.

Verzoeker stelt *“dat hij zijn leeftijd kent via zijn geboorteakte”* en hij deze datum daardoor enkel in de Europese/gregoriaanse kalender kan noemen, wat de waarachtigheid van zijn Eritrese afkomst volgens hem zou bevestigen.

Hij bevestigt dat hij de beweegredenen van zijn zus om uit Eritrea te vertrekken niet kent, daar hij als minderjarige geen *“zelfstandige beslissingen nam”*. Hij benadrukt dat hij op 4-jarige leeftijd Eritrea verliet en vraagt zich af *“Waarom stelt de Commissaris-generaal dan zoveel kennisvragen over Eritrea om er dan onmiddellijk bij te zeggen dat de verzoeker deze vragen niet correct beantwoordt?”*. Verzoeker geeft aan niet te weten hoe zijn inschrijving in Ethiopië gebeurde, gezien hij *“wellicht 6 jaar oud (was) toen hij ingeschreven werd”* en volgens hem *“heel veel Eritreërs en eigenlijk ook Ethiopiërs geen diploma hebben ook al liepen zij school”*. Hij is van oordeel dat de bestreden beslissing *“de realiteit van tijdelijke verblijfskaarten”* ontkent en dat niet wordt aangetoond *“waarom verzoekers verklaring hieromtrent daadwerkelijk foutief zou zijn”* of *“wanneer en hoe vaak een verblijfsvergunning wordt afgeleverd aan Eritrese vluchtelingen in Ethiopië”*.

Verzoeker klaagt aan dat hij *“niet aan een taaltest onderworpen”* werd, terwijl volgens hem *“een tolk uit Eritrea zou zonder enige problemen kunnen bevestigen dat verzoekers taal invloed heeft ondervonden van zijn Ethiopische periode maar dat hij wel degelijk een Eritrees accent heeft met een woordenschat die Eritreërs kenmerkt”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. X; RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart de Eritrese nationaliteit te hebben, maar vanaf 4 jaar in Ethiopië te hebben gewoond, alwaar hij problemen kreeg met bandieten omwille van zijn Eritrese origine. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers verklaringen over zijn Eritrese afkomst.

2.4. Vooreerst stelt de Raad vast dat in de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Voogdij van 1 augustus 2016 wordt gesteld *“dat de dienst Voogdij een medisch onderzoek liet uitvoeren op 14 juli 2016 door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, Capucijnenvoer 7, 3000 Leuven, teneinde na te gaan of betrokkene al dan niet jonger is dan 18 jaar”, “dat de conclusie van het medisch onderzoek als volgt luidt: “analyse van deze gegevens geeft mijn inziens aan dat G.D. op datum van 14-07-2016 een leeftijd heeft van 19,2 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar”*, dat een voogd dient aangewezen te worden en dat de voogdij over verzoeker van rechtswege beëindigd zal worden op 1 november 2016. De door verzoeker beweerde geboortedatum van 13 mei 1999 strookt niet met deze medische bevindingen. Echter deze beweerde geboortedatum van 13 mei 1999 strookt evenmin met verzoekers wisselende verklaringen over zijn leeftijd bij zijn vertrek uit Ethiopië (verklaring DVZ, vraag 32; gehoor, p. 19) en bij het stoppen met schoollopen (gehoor, p. 13), alsook uit de vaststelling dat hij zijn geboortedatum niet in de Ethiopische kalender kon geven, hoewel hij zelf toegaf het meest vertrouwd te zijn met deze kalender gezien hij sinds 4-jarige leeftijd woonde in Ethiopië en daar ook schoolliep tot de 8ste graad (gehoor, p. 7, 12). De bewering in het verzoekschrift dat verzoeker *“zijn leeftijd kent via zijn geboorteakte”* en hij deze datum daardoor enkel in de Europese/gregoriaanse kalender kan noemen, strookt niet met de informatie bij de verweernota, waaruit blijkt dat de orthodoxe kerk in Eritrea, die de doopakte zou hebben uitgegeven, ook gebruik maakt van de Ethiopische kalender. Zelfs indien verzoeker werkelijk zijn geboortedatum enkel in de Europese kalender kende, wat aldus niet aannemelijk is gezien het document afkomstig is van de orthodoxe kerk in Eritrea die de Ethiopische kalender gebruikt, kon van hem redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich tijdens zijn 13-jarig verblijf in Ethiopië geïnformeerd zou hebben over zijn geboortedatum volgens de Ethiopische kalender, temeer gezien dit logischerwijze nodig zou zijn geweest voor zijn inschrijvingen op school. Hieruit kan slechts worden afgeleid dat verzoeker een verzonnen datum in de Gregoriaanse kalender opgaf die hij niet kan situeren in de Ethiopische kalender, noch in zijn eigen levensloop.

2.5. Waar in het verzoekschrift de bevindingen van het leeftijdsonderzoek worden betwist (waarbij verwezen wordt naar *“Bewijs asielaanvraag – bijlage 26”, “Identificatiefiche DVZ – niet-begeleide minderjarige vreemdeling”* en *“Beslissing leeftijdsbepaling Dienst Voogdij dd. 01/08/2016”*) en verzoeker vasthoudt aan zijn geboortedatum van 13 mei 1999, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden betwist. Verzoeker had immers de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de 60 dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij, en wat hij, aldus het verzoekschrift, ook heeft gedaan (*“Verzoekschrift tot vernietiging en schorsing aan Raad van State verzonden dd. 01/10/2016”* en *“Schrijven Raad van State - nota verwerende partij”*). Aangaande de stellingen in het verzoekschrift dat *“Indien de Raad van State de beslissing van de Dienst Voogdij alsnog zou vernietigen, moet teruggevallen worden op verzoekers verklaarde leeftijd. Dit houdt in dat de verzoeker, in die situatie, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling werd verhoord zonder voogd. In dat geval heeft het verhoor en de beslissing geen wettelijke basis meer. Aangezien de beslissing van de Raad van State nog niet bekend is, kan de verzoeker hieromtrent nog geen standpunt innemen.”* en de *“Beschikking op éézijdig verzoekschrift Arbeidsrechtbank Gent, afdeling Dendermonde dd. 23/11/2016 – A.R. 16/2/K”*, waarin de *“Beslissing tot weigering van het verder zetten van de opvang in de opvangstructuur voor NBMV te Dendermonde, genomen door FEDASIL dd. 04/11/2016”* geschorst werd, benadrukt de Raad dat de door verzoeker ingeleide procedure bij de Raad van State geen schorsende werking heeft. Overeenkomstig het *“privilège du préalable”* wordt de beslissing van de Dienst Voogdij als administratieve rechtshandeling immers geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is, waardoor noch van de commissaris-generaal, noch van de Raad verwacht kan worden dat gewacht wordt tot de Raad van State zich hierover heeft uitgesproken.

2.6. De Raad benadrukt dat van verzoeker wordt verwacht dat hij de loutere beweringen kan objectiveren, minstens kan staven aan de hand van gelijklopende en nauwkeurige verklaringen. Echter verzoekers verklaringen worden gekenmerkt door vaagheden en onwetendheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde Eritrese herkomst. Verzoeker kan geen enkel concreet gegeven aanbrengen die aannemelijk kan maken dat hij het Eritrese staatsburgerschap zou bezitten. Hij houdt zich voor als geheel onwetend over de meest essentiële gegevens uit zijn leven.

Verzoeker is onbekend met zijn (beweerdelijk Eritrese) ouders en vernam nooit nieuws (gehoor, p. 7) van hen. Bovendien kon hij hun volledige namen zoals gegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet herhalen op het CGVS wat de waarachtigheid van zijn verklaringen onderuithaalt. Evenmin kon hij aangeven of zijn ouders in Eritrea bleven nadat hij er samen wegging met zijn zus en hij wist evenmin of ze nog leven (gehoor, p. 7). Verzoeker stelde tevens niet te weten of er nog enige andere familieleden wonen in Eritrea (gehoor, p. 8). Voorts bleek verzoeker niet te weten hoe en waarom hij en zijn zus Eritrea verlieten (gehoor, p. 9) of konden verlaten zonder andere familie, noch wat gebeurde in het begin en wie voor hen - een 15-jarig meisje met een 4-jarig broertje - zorgde (gehoor, p. 10), noch hoe zijn zus in contact kwam met de smokkelaar met wiens hulp ze naar Soedan reisden, noch hoeveel zij daarvoor dienden te betalen (gehoor, p. 18). Voorts blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij over Eritrea opzoekingen deed op het internet (gehoor, p. 5-7) en informeerde bij andere personen (gehoor, p. 5-7), waardoor hij enerzijds wist dat er negen verschillende etnieën wonen te Eritrea, waarvan hij er 6 kon opnoemen, dat het land Eritrea in 1991 onafhankelijk werd en zijn onafhankelijkheidsdag viert op 24 mei, dat vrouwendag gevierd wordt op 8 maart, dat de grootste rivier van Eritrea de rivier Mereb is, dat de grootste landbouwgronden terug te vinden zijn in zoba Gash Barka, dat de hoogste berg van Eritrea de 'Emba Soira' is en dat het land 124 330 km² groot is (gehoor, p. 6, 23), maar hij anderzijds niet bleek te weten waar Adi Keyh, zijn beweerdelijke geboorteplaats, gelegen is (gehoor, p. 5-6), hoewel dit simpelweg via het internet te vinden is.

2.7. De argumentatie in het verzoekschrift dat hij de beweegredenen van zijn zus om uit Eritrea te vertrekken niet kent omdat hij als minderjarige geen "*zelfstandige beslissingen nam*" en dat hij kennisvragen over Eritrea niet kon beantwoorden omdat hij op 4-jarige leeftijd het land verliet, gaan eraan voorbij dat verzoeker vooral over zijn eigen leven werd gevraagd en hij ongeacht zijn leeftijd, hierover wel voldoende moet kunnen verklaren. Verzoeker moet indien hij slechts tot de leeftijd van vier jaar in Eritrea gewoond heeft geen algemene, culturele, geografische informatie over dit land geven. Hij moet wel aantonen dat hij enige band heeft met Eritrea. Er kan van verzoeker redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan aantonen en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven, daar hij 13 jaar lang samen met zijn zus in Ethiopië leefde en aldus aangenomen kan worden dat verzoeker zich - desgevallend op latere leeftijd - over zijn verleden zou kunnen informeren, minstens over zijn afstamming en familie. Het komt immers in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, wat hij heeft nagelaten. Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoeker, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift geïmpliceerd wordt, wél op verschillende abstracte kennisvragen over Eritrea kon antwoorden - zoals feestdagen, de hoogste berg en dat het land 124 330 km² groot is (gehoor, p. 6 en 23) -, terwijl hij in gebreke bleef aannemelijke verklaringen af te leggen over elementen die tot zijn leefwereld behoren, zoals het lot van zijn eigen ouders en zijn geboorteplaats.

2.8. Ook verzoekers verklaringen over zijn verblijfssituatie en -documenten in Ethiopië zijn onaannemelijk. Zo gaf verzoeker aan niet te beschikken over de Ethiopische nationaliteit, nooit een verblijfsvergunning of identiteitsdocument te hebben gehad te Ethiopië (gehoor, p. 4, 13) en niet te weten welke documenten hij dan diende voor te leggen om zich in Ethiopië in te schrijven in school (gehoor, p. 14). Hij beweerde dat zijn zus beschikte over een tijdelijk verblijfsdocument dat maandelijks hernieuwd moest worden, maar wist niet hoe zij daaraan gekomen was, noch wat er geschreven stond op dit document, noch hoe dit precies verlengd moest worden (gehoor, p. 15), noch waarom hij zelf geen dergelijk verblijfsdocument had. Hij stelde nooit asiel te hebben aangevraagd in Ethiopië (gehoor, p. 5) en geen weet te hebben van vluchtelingenkampen in de Tigray-regio in Ethiopië, waar hij woonde (gehoor, p. 7). Dergelijke verklaringen zijn geheel ongeloofwaardig, gelet op verzoekers beweerde profiel als Eritrees vluchteling te Ethiopië gedurende 13 jaar, gezien uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat inwoners van Ethiopië met de Eritrese nationaliteit zich net als alle andere buitenlanders moeten laten registreren bij de autoriteiten (art. 5.1), een permanente verblijfsvergunning kunnen krijgen (art. 6.1.), eigendommen mogen bezitten (art. 8), recht hebben om te werken (art. 9) en kunnen gebruik maken van de sociale diensten (art. 10), alsook dat het wettelijke statuut van Eritreeërs in Ethiopië beter is dan dat van andere buitenlanders en dat Eritrese vluchtelingen er beter behandeld zouden worden dan vluchtelingen uit andere landen. Verzoeker is hierover onwetend wat zijn bewering als buitenlander in Ethiopië geleefd te hebben, eens te meer voorkomt als een loutere bewering.

2.9. De stelling in het verzoekschrift dat de bestreden beslissing “de realiteit van tijdelijke verblijfskaarten” ontkent en dat niet wordt aangetoond “waarom verzoekers verklaring hieromtrent daadwerkelijk foutief zou zijn” of “wanneer en hoe vaak een verblijfsvergunning wordt afgeleverd aan Eritrese vluchtelingen in Ethiopië” doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker niet bekend is met de maatschappelijke en verblijfs(rechtelijke) situatie en leefwereld van Eritreeërs in Ethiopië, waaruit kan worden afgeleid dat hij zich nooit zelf in deze situatie heeft bevonden. De ter terechtzitting neergelegde brief van A.D.A., “Tolk, vertaler, interculturele bemiddelaar, Trainer”, waarin gesteld wordt dat “de meeste scholen controleren geen documenten bij inschrijving in school” en dat “mensen die recent naar België kwamen om masters te studeren of hun doctoraat te doen bevestigen dat het systeem nog steeds niet veel veranderd is behalve in grote steden zoals Addis Abeba” betreft een gesolliciteerd document zonder objectieve bewijswaarde, daar de beweringen gebaseerd lijken op de vaststelling van één privépersoon en enkele niet voorgelegde anekdotische getuigenissen. Hoe dan ook dit document doet niet af van verzoekers gehele onwetendheid.

2.10. Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat verzoeker “niet aan een taalttest onderworpen” werd, terwijl volgens hem “een tolk uit Eritrea zou zonder enige problemen kunnen bevestigen dat verzoekers taal invloed heeft ondervonden van zijn Ethiopische periode maar dat hij wel degelijk een Eritrees accent heeft met een woordenschat die Eritreeërs kenmerkt”, antwoordt de Raad dat geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties verplicht om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792), zodat een taalanalyse onder de discretionaire bevoegdheid van de commissaris-generaal valt. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker zijn Eritrese afkomst niet aannemelijk maakt. De ter terechtzitting neergelegde brief van A.D.A., “Tolk, vertaler, interculturele bemiddelaar, Trainer”, waarin gesteld wordt dat het “wel te horen (is) aan zijn accent dat hij Tigrinya van Eritrea spreekt”, dat “veel Eritrees in Ethiopië behouden hun accent lang” en dat “het kan dus zijn dat zijn zus zorgde dat hij haar accent leerde”, betreft een gesolliciteerd document met geen objectieve bewijswaarde. De Raad merkt op dat het spreken met een Eitrees Tigrinya-accent niet noodzakelijk inhoudt dat men ook geboren is in en/of de nationaliteit heeft van Eritrea, temeer daar het document zelf aangeeft dat “veel Eitrees in Ethiopië behouden hun accent lang” en dit dus ook van etnische Eitreeërs die geboren en getogen zijn in Ethiopië verwacht kan worden. Bovendien woont verzoeker aan de Eitrese grens zodat de taal en het accent ook in het dagelijkse leven kan zijn beïnvloed.

2.11. Ten slotte legde verzoeker incoherente verklaringen af over zijn vervolgers, daar hij enerzijds beweerde niet te weten wie behoorde tot de groep ‘Hitler’ (gehoor, p. 21) en anderzijds toegaf dat enkele leden van de groep in zijn buurt woonden en daardoor wisten dat hij Eitrees was (gehoor, p. 21), wat zijn geloofwaardigheid verder ondermijnt.

2.12. De verwijzingen in het verzoekschrift naar artikel 22bis van de Grondwet, aangaande het belang van het kind, naar de Procederegids van UNHCR, naar artikel 4 § 1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, aangaande “de specifieke omstandigheden waarin de asielzoeker zich bevindt”, en naar artikel 3 van het Koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van voornoemd koninklijk besluit, aangaande de vereiste kennis van de ambtenaren met betrekking tot de bijzonder noden van minderjarigen, zijn niet dienstig, daar uit de voorgelegde stukken weliswaar blijkt dat verzoeker tot 1 november 2016 onder voogdij stond (“Beslissing leeftijdsbepaling Dienst Voogdij dd. 01/08/2016”), dat hij opvang genoot “in de opvangstructuur voor NBMV van Dendermonde” en dat de “Beslissing tot weigering van het verder zetten van de opvang in de opvangstructuur voor NBMV te Dendermonde, genomen door FEDASIL dd. 04/11/2016” door de arbeidsrechtbank Gent geschorst werd (“Beschikking op éénzijdig verzoekschrift Arbeidsrechtbank Gent, afdeling Dendermonde dd. 23/11/2016 – A.R. 16/2/K”), doch dat verzoeker ten tijde van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal op 13 februari 2017 reeds meerderjarig was, gelet op de jongst mogelijke leeftijd volgens de beslissing van de Dienst Voogdij, zodat de commissaris-generaal geen rekening moest houden met de bepalingen omtrent (het horen van en/of de behandeling van de asielaanvraag van) kinderen of minderjarige asielzoekers. Hoe dan ook in het verzoekschrift wordt evenmin aangetoond dat het CGVS tijdens het gehoor en bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier onvoldoende rekening heeft gehouden met “de specifieke omstandigheden waarin de asielzoeker zich bevindt”, zoals verzoekers minderjarigheid bij aankomst in België en/of zijn jeugdige leeftijd tijdens de vraagstelling in het gehoor.

2.13. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken over zijn schoollopen op het KTA van Dendermonde ("*Beoordeling dagelijks werk 1, KTA Dendermonde*", "*Verklaring schooltraject KTA Dendermonde*" en "*Verklaring van Lies Lievens omtrent het functioneren van D.G.*") hebben geen betrekking op zijn asielmotieven en werpen dan ook geen ander licht op bovenstaande vaststellingen.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Eritrea. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.16. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoot, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.17. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK